

er udtrykkeligt fastslået i retsplejelovens § 752, stk. 5, og § 754, stk. 1, for så vidt angår sigtede og dennes forsvarer og må på grund af den forurettedes stilling som vidne så meget desto mere gælde, når det drejer sig om forholdet mellem den forurettede og dennes advokat.

Det skal fremhæves, at den forurettedes advokat ikke bør kunne virke som en yderligere anklager i sagen. Advokaten bør derfor ikke have adgang til at procedere med hensyn til skyldspørgsmålet og strafudmålingen. Derimod vil det være rimeligt, at advokaten får adgang til at procedere med hensyn til en række andre spørgsmål. Det gælder eksempelvis, såfremt der opstår spørgsmål om at behandle sagen for lukkede døre, om afhøring af den forurettede uden tiltaltes tilstedeværelse eller lignende. Er der spørgsmål om erstatning til den forurettede, bør den beskikkede advokat naturligvis også have adgang til at procedere spørgsmålet om

erstatningens opgørelse.

Til § 741 d

Bestemmelsen i *stk. 1, 1. pkt.*, fastslår, at spørgsmålet om, hvilken ret der har kompetence til at beskikke advokat for den forurettede, afgøres efter de samme regler, som efter § 735 gælder om beskikkelse af forsvarer. Om bestemmelsen i *stk. 1, 2. pkt.*, henvises til bemærkningerne til § 741 a.

Bestemmelserne i *stk. 2* svarer til reglerne om fakultativ forsvarerbeskikkelse i § 732, stk. 3.

Til § 741 e

Bestemmelsen indebærer, at udgifterne til salær m.v. til den beskikkede advokat afholdes af det offentlige. Der henvises til pkt. 6 i de almindelige bemærkninger.